

העלון השבועי של שבת פרשת שמות

מתוך ספריו, שיעוריו ושיחותיו של אברהם זגרון חיים הי"ו

וזה העניין שאנו מדברים בו עכשיו הוא דבר גדול וחשוב מאוד לדעת ולזכור את העניין הזה... מה שהאשה של האדם מכפרת עוונות... מכפרת על בעלה ועל בני ביתה... ודע זו נאמנה... שבכל יום ויום כשהאיש יוצא מביתו לעבודתו... ללימודו... לעסקיו... והוא בשלום עם אשתו... הוא אוהב את אשתו... הוא מכבד את אשתו... כשהוא יוצא מביתו ואשתו בליבו בכבוד אהבה ושלום... בכל יום ויום כשהוא חוזר לביתו... חוזר לאשתו... אז... מתכפרים לו כל עוונותיו... הכל... נגמר הכל... הוא נקי... חדש... מצוחצח... כמו תינוק שעכשיו נולד ממש... הוא יוצא מהסיפור של הטוב ורע... מצווה ועבירה... כשר ופסול... והוא נכנס בתוך הדעת של ה-'כולו טוב'... של התורה הנסתרת... של המזבח כפרה... של ירך יעקב... של דעת השם יתברך ששם אין חטא... אין פגם... הוא חוזר למקום שלו... ובמקום שלו אין חטאים ופגמים... כל החטאים והעבירות של האדם באים רק מחמת שהוא רחוק מהמקום... רחוק מהשם יתברך... רחוק מעצמו... הוא נמצא בחוץ בתוך העולם של הטוב ורע... של הימין ושמאל וכו', ושם יש פגמים וקלקולים... אבל... כשהוא חוזר למקום... ואשתו היא המקום שלו... אז נגמר הסיפור של הקלקול והחטא... הוא נכנס בדעת של השם יתברך ששם יש כפרה ומחילה על הכל.

הבן אדם... עם התורה שלו... גם אם יהיה מלא בתורה... בלי אשתו הוא חסר את התורה שהיא נסתרת... ואם חסר את התורה שהיא נסתרת... כל התורה שהוא עושה ולומד בסוף הולכת כאילו לא עשה כלום... ורואים את זה בסיפור של רבי עקיבא עם ה-24 אלף תלמידים שלו... הם היו תלמידי חכמים גדולים ונוראים מאוד... כל התורה כולה היתה אצלם... מלאים בתורה ומצוות יומם ולילה לא ישבותו, במסירות נפש גדולה ונוראה... ובסוף הכל הלך... כל התלמידים של רבי עקיבא מתו... 24 אלף תלמידים עם תורה שלהם הסתלקו מהעולם... למה?... כי לא היה שלום וכבוד ביניהם.

מה זה השלום והכבוד ביניהם?... זו אשתו של רבי עקיבא... היא היתה חסרה בסיפור שלהם... רבי עקיבא התרחק מאשתו 12 שנים בשביל ללמוד תורה... ללמוד וללמד... והיא נשארה בבית... אחרי 12 שנים הוא חזר... הוא שמע אותה אומרת שאם הוא צריך אז שילך לעוד 12 שנים... והוא... הלך... הלך ללמוד וללמד עוד 12 שנים... וזה טוב... זה טוב מאוד... רק שהיתה חסרה נקודה אחת... נקודה של חיבור... של שלום... של כבוד... מה היה חסר?... כשרבי עקיבא שמע את אשתו שאומרת שהוא יכול ללכת וללמוד עוד 12 שנים... הוא הלך ישר בלי לתת לה קצת נחת... בלי להגיד לה שלום... הוא שמע מה שהיא אומרת והלך בלי שהיא תראה אותו... הוא חס על הזמן של התורה שהוא למד עם תלמידיו והזמן הזה לא היה מקושר לתורה שנסתרת אצל אשתו... הם למדו מלא תורה... 24 שנים של תורה... וזו היתה תורה שלא היתה בה כפרה ומחילה... היא היתה תורה של טוב ורע... כשר ופסול וכו' בלי שהתורה הזו תהיה מקושרת לתורה שאין בה חטא... לתורה שהיא נסתרת... לתורה שנמצאת אצל אשתו... הוא היה צריך רק להגיד לה 'שלום'... 'תודה'... לתת לה קצת נחת... לקשר את עצמו אליה... ואז לחזור ללמוד.

רבי עקיבא התרחק מאשתו 24 שנים... 12 שנים ועוד 12 שנים... מתו

א.

בפרשת שמות... כתוב כך: "ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש" - כלליות עם ישראל זה 70... ככתוב 'כל נפש'... 'כל' דווקא... יצאי ירך יעקב הם שבעים נפש... שבעים דווקא... וב-70 האלה כלולים כל עם ישראל... ועל כן יש לתורה הקדושה 70 פנים... 70 פנים לתורה כנגד 70 נפש של עם ישראל.

ב.

וה-70 נפש של עם ישראל הם יוצאי ירך יעקב כנזכר בפסוק... ומה הכוונה בזה שהתורה אומרת שה-70 נפש הם יוצאי ירך יעקב?... מה הכוונה בזה שאומרת ירך יעקב?... אלא כך אמרו חז"ל (ילקוט שמעוני על נ"ך תתקלא): "חמוקי ירכיך - מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר" - כי הירך מרמז על דבר שהוא בסתר... על דבר שהוא נסתר... ועל כן מזכירה התורה הקדושה שה-70 נפש של עם ישראל שמהם יצאו כל ישראל... הם יוצאי ירך יעקב... ירך דווקא... כי הם יצאו מדבר שהוא נסתר... והם קשורים לדברי תורה שהם נסתרים כנזכר בדברי חז"ל... שכמו שהירך נמצא בסתר אף דברי תורה הם בסתר... וה-70 נפש יוצאי ירך יעקב הם קשורים לדברי תורה שהם בסתר.

ג.

ומה הם הדברי תורה שהם בסתר... שקשורים לירך שהיא בסתר... ומהם יצאו 70 נפש של ישראל?... אלו דברי תורה נקיים... מזוככים... מצוחצחים... אלו דברי תורה שאין בהם חטא... ופגם... אלו דברי תורה של דעת שהיא כולו טוב... למעלה מטוב ורע... למעלה ממצווה ועבירה... למעלה מאסור ומותר... אלו דברי תורה של הקדוש ברוך הוא בעצמו ששם יש מחילה וכפרה על כל החטאים והעוונות... כי שם בדברי תורה האלו יש דעת גדולה שכל העולם ומלואו זה הסיפור והמעשה של הקדוש ברוך הוא בעצמו... כל המעשים... כל הסיפורים... הכל זה הסיפור של השם יתברך... וכשמגיעים לשם אז יש רק טוב... יוצאים מהסיפור של הטוב ורע... של החטאים והפגמים... כי שם אין פגמים וחטאים... שם יש מחילה וכפרה על הכל.

ה-'ירך' היא מרמזת כל התורה הזו... התורה שהיא נסתרת... על התורה של השם יתברך... על התורה שהיא מוחלת את כל העוונות... היא תורה שיש בה הבל שאין בו חטא... אין שם חטאים... אין אסור ומותר... יש שם רק את דעת השם יתברך הממלא הכל.

וזה שאמרו חז"ל (מדרש תנחומא, וישלח ו): "אמר רבי פנחס הכהן בר חמא: בזמן שהאשה צנועה בתוך הבית, כשם שהמזבח מכפר כך היא מכפרת על ביתה, שנאמר, אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, ואין ירכתי אלא מזבח שנאמר ושחט אותו על ירך המזבח."

רואים כאן מדברי חז"ל... שהם למדו שכשהאשה בבית היא מכפרת על כל בני ביתה... מעניין ה-ירך... כי לגבי האשה של האדם כתוב ירך - "ירכתי"... וגם לגבי המזבח כפרה שמכפר עוונות כתוב ירך: "ירך המזבח"... נמצא שכמו שהמזבח שכתוב בו ירך הוא מכפר - כך גם האשה שכתוב בה ירך היא גם מכפרת עוונות.

כל מה שאנחנו רואים זה רק את הבגד שלו... זה כל מה שיש בעולם...
הסיפור של העולם הזה - הוא הלבוש של השם יתברך.

והעין טובה... לראות כל דבר בטוב... זה לא בשביל הטוב... אלא צריך
עין טובה בשביל להתחיל לראות ולדעת שהשם יתברך נמצא בתוך כל
דבר... הוא יתברך מתחבא בתוך הטוב וגם בתוך הרע... וכשיש עין
טובה - זה אומר שלא מסתכלים על הלבושים והבגדים... על ההסתרה
והמחבוא... אלא מסתכלים על מי שנמצא בפנים... על מי שמחיה את
הדבר הזה בשקט... בלי שיראו אותו.

בסוף הקדוש ברוך הוא יפשוט את לבושיו... ונראה את האלוקות
שהיתה בתוך כל דבר... ותהיה לנו קצת בוש... כולם חיפשו אותו
בשמים ובאמת הוא היה כאן איתנו כל הזמן... בתוך אשתי... בתוך
הילדים שלי... בתוך השכן שלי... בתוך הבן אדם שהולך נגדי... וגם
בתוך עם שלם שהולך נגד ישראל... והכי חשוב הוא היה גם בתוך
עצמי... בתוך כל אחד ואחד... בגלל זה כל החיות הולכות עם הראש
למטה רק האדם הולך עם הראש כלפי מעלה... כי החיות יודעות שהוא
נמצא בארץ... גם בשמים אבל גם בארץ.

בכל פעם שאנו רואים רע... ומדברים רע... אנחנו נותנים חיים
להסתרה... ללבוש... לבגד... וכאלו אומרים: מה שאני רואה זה מה
שיש ואין את הקדוש ברוך הוא שם... ואז ההסתרה ממשיכה... היא
ממשיכה להסתיר את עצמו... אותו יתברך... והסיפור של הרע ימשיך
בעולם לפי הטבע... לפי מה שהאדם יכול לקבל.

וכשהוא יתברך יגלה את האלוקות שהיתה נסתרת בתוך כל דבר... אז
יהיה שלום גדול בעולם... יתחברו כל ההפכים... כך הפסוק בישעיה
אומר: "וגר זאב עם כבש... ונער קטן נוהג בס" - נער קטן מנהיג
אותם? את כולם?... כן! רק נער קטן יכול להיות המנהיג של כל
ההפכים ביחד... למה?... כי הוא לא חכם... אין לו חכמות בראש...
הוא ילד קטן... לא מבין טוב ורע... הוא רואה ישר רק את הקדוש
ברוך הוא... אף אחד לא יכול לבלבל אותו... להגיד לו: "תשמע...
זה עשה ככה וככה... זה רשע... זה רע... וכו'..." כל זה לא מענין
אותו... הוא הולך ישר לקדוש ברוך הוא שנמצא בכל דבר... אפילו
שתי הפכים - רק הנער הקטן יכול לחבר ביניהם כי הוא לא לוקח צד
ימין או שמאל... הוא לוקח רק את הצד של הקדוש ברוך הוא... ומה
הצד של הקדוש ברוך הוא?... גם זה וגם זה... שני הפכים יחד במקום
אחד... מי שיכול לחבר שני הפכים בסוף יוכל להגיע למקום שצריך...
והמקום זה רק הקדוש ברוך הוא... שהוא מקומו של עולם.

לו 12 אלף זוגות תלמידים... 12 אלף זוגות שהם 24 אלף תלמידים...
כנגד 24 שנים שהוא לא היה מקושר לאשתו... כי אפילו הם היו הכי
צדיקים בעולם... בשביל טעות קטנה של כבוד ביניהם הם מתו...
למה?... כי זו היתה תורה שאין בה מחילה וכפרה... תורה שמבקשת
את הדין והעונש... אז על דבר קטן הם נענשו.

ועל כן... כל ה-49 ימים של ספירת העומר... שבהם אנחנו מתאבלים
על מיתתם של 24 אלף תלמידי רבי עקיבא... ה-49 ימים אלו הם
הזמן שנטהרת האשה לבעלה... כידוע בספרים הקדושים... שיום
החמישים... זמן מתן תורה הוא יום החיבור בין הקדוש ברוך הוא
לישראל... וזה כמו יום החיבור בין איש לאשתו... כי כשיצאו ישראל
ממצרים הם יצאו מבחינת דם נידה... כמו אישה שבזמן הדמים היא
רחוקה מבעלה... כך ישראל כביכול... ואז כשיצאו ממצרים... לפני
שהם מקבלים את התורה ומתחברים עם הקדוש ברוך הוא אז הם
צריכים לספור את הימים... לספור ימים נקיים לפני החיבור... כך
האשה סופרת 7 ימים נקיים ואז מתחברת לבעלה... כן ישראל סופרים
7 שבתות עד שמתחברים בשבועות זמן מתן תורה עם הקדוש ברוך
הוא.

וכל זה הוא תיקון למיתת תלמידי רבי עקיבא שמתו בזמן הזה... כי
כביכול היו רחוקים מהאשה... רחוקים מהתורה שהיא נסתרת ששם
יש כפרת עוונות... ועל כן 49 ימי הספירה הם ימי טהרה לחבר בין
איש לאשתו... בין הקדוש ברוך לישראל... שזה התיקון והכפרה על
הכל.

ד.

הקדוש ברוך הוא מתחבא... מסתתר... והוא כביכול חייב להסתיר את
עצמו... כי אם הוא בא עם כל האור שלו לא יהיה חיים בעולם הזה...
הכל יהיה נכלל באור הזה... באין סוף... הכל יהיה אור אחד כמו קודם
הבריאה... אז הוא יתברך נמצא בהסתרה... מתחבא.

איפה הוא מתחבא?... בתוך כל דבר... פעם תלמיד שאל את הבעל
שם טוב הקדוש: איך אני יכול לראות את הקדוש ברוך הוא?... ענה
לו הבעל שם טוב: תסתכל על העולם... על הטבע... מה שאתה רואה
זה הוא יתברך.

כל מה שיש בעולם הזה... זה לבושים של הקדוש ברוך הוא... כל
החומר והגשמיות וגם כל הרוחניות... הכל זה לבושים שבהם הוא
יתברך מסתתר ומתחבא... והוא מחייה הכל ואף אחד לא רואה אותו...

אברהם אוהבי

"אנחנו צריכים לאהוב את ה' יתברך אפילו לא יודעים
מה קורה פה, אדם צריך לאהוב את אשתו אפילו לא
מבין כלום ממנה... אדם צריך לאהוב מה שלא טוב לו,
הוא צריך לראות את ה' יתברך בסיפור, לא לראות משהו
אחר, והבעיה של כולם - שרואה רק את עצמו, הוא שכח
שהוא שתיים - שזה הוא ואשתו, ואם הוא לא מסתכל
על אשתו בעין טובה - הוא לא מתסכל על עצמו בעין
טובה. בסוף הוא הורס את החיים שלו, הורס את החיים
ואת הפרנסה שלו והכל נופל, אין ברכה..."

(אברהם זגדון חיים הי"ו - שיעור ר"ח טבת בישיבה תשע"ח)

תורת חסד

"העצה הנכונה לאדם אם ירצה להסתיר את עצמו
מדינה דקודשא בריך הוא - שיסתיר עצמו בצל כנפי
השכינה, ושם הוא עיקר ההסתרה, שאין חטא נוגע
שמה, מאחר ששם מבורר שמעולם לא עשה אדם אלא
רק מה שחפץ בו ה' יתברך, ששם מבורר שלא חטא
האדם מעולם..."

(האדמו"ר מא"ב ביצא ראדזין זיע"א - "בית יעקב", פרשת ויגש)

איך ניגשים לעם כואב ומצטער

מונחים ב-מ"ט שערי טומאה וכו', ומשה אפילו לא מרמז להם, הוא מתעסק רק באיך לעזור להם, משה לא דן אותם, הוא רואה את הקושי שלהם, הוא מרגיש את היצר הרע שלהם, הוא חלק מהם ממש, זה צדיק אמת!

וגם אנחנו צריכים להתנהג ככה, תדעו שאסור לדון יהודי, אפילו עשה מה שעשה, צדיק אמת זה אחד שנותן ליהודי עצה טובה, לא אומר לו שהוא רשע ומגיע לו וכו', היום אף אחד לא יקבל ממך אם תגיד לו שהוא חוטא ומגיע לו כל הצער שהוא עובר, אתה רוצה לקרב יהודי? אתה רוצה לשמח את הקב"ה? תתמקד בטוב שבו, תאהב אותו, תנחם אותו, תרים אותו, בסוף הוא יתחנן אליך שתלמד אותו תורה, משה רבנו היה כזה, הוא התרכז רק איך לתת לעם ישראל עצה טובה, איך להרים אותם מהעבדות שלהם. תדעו שגם למי שלא שומר מצוות יש מטרה, יש תכנית לכל דבר, אפילו שאנחנו רוצים לקרב את כולם ב"ה עדיין לא לשכוח שהם חלק מהתוכנית של הקב"ה כמו שהם ככה ממש, אל תתערבו להקב"ה בתכנית שלו, תקרבו את כולם, אין בעיה, אבל לא בכוח, רק עם הרצון, כמו שאמרנו למעלה.

כי לאט לאט אנחנו נבין שבאמת יש את הדעת השלם של ה' יתברך שמחולקת לשני חלקים, חלק אחד זה לפי שולחן ערוך לפי התורה והמצוות משנה גמרא וכו' שאנחנו צריכים לשמור, ויש עוד דעת שאנחנו לא מכירים אותו שנמצאת איפה שלא שייך מצוות ועברות, כשאדם מדבר על חילונים ודתיים וכו' הוא לא יודע שהוא מדבר על חיבור שמים וארץ, זה החיבור הכי גדול שיש, כשחילוני ודתי מדברים באהבה ביניהם זה הייחוד הכי יפה וגדול שיש בעולם, ולא הכוונה דיבור של אני צודק ואתה לא וכו', כי החילוני רוצה להוכיח שהוא צודק והדתי גם רוצה להוכיח, ולדתי יש על מה לסמוך שזה על הקב"ה, והחילוני אומר שיש טבע ואנחנו מודרניים והתקדמנו וכו' וכאן חשוב שתדעו שזה לא החילוני מדבר, זה הקב"ה שמחמם את עצמו, כי בשביל בריאת העולם הקב"ה עשה הפרדה בין הכולו אחד, היה חיב, שמש וירח, שמים וארץ, ימין ושמאל, טוב ורע ועוד ועוד, עשה הפרדה של עצמו, ואי אפשר שההפרדה תהיה בתוך עצמו בלי שינוי, כי אי אפשר להגיד הפרדה בין מים למים וכו' אבל להגיד ולראות הפרדה בין מים ליבשה שזה שני דברים שונים זה נקרא הפרדה, בגלל זה חייב שינוי והבדלה שמבינים אותה, בקיצור לא לדבר על אף יהודי, תהיו משה רבנו...

והי רצון שנזכה לראות את היופי האמתי שלנו ונגלה את נקודת עצמנו השלם מתוך כל המקומות והמעשים ומתוך כל אדם באשר הוא, אמן, שבת שלום לכל בית ישראל הקדושים והטהורים.

כדי להבין קצת את הגדולה של הקב"ה ועבדו משה רבנו נתחיל לדבר על אליפז התימני, בלדד השוחי וצופר הנעמתי שהיו החברים של איוב. הם באו אליו בזמן שהוא כולו פצוע וכואב ואבל על האסונות שלו, כל הילדים שלו מתו, הבקר והצאן נגנבו, הרכוש נשרף, הוא חולה בצרעת, והם באים אליו ומתחילים להוכיח אותו, והם מזכירים לו שהוא חטא, כי אין מיתה בלא חטא ואין ייסורים בלא עוון.

והאמת אנחנו רואים שהם צודקים, אפילו הרמב"ם אומר שמי שהכי קרוב ליהדות בדעת שם היה אליפז התימני, אבל אתם יודעים מה הקב"ה ענה להם? אתם יודעים איך הקב"ה ראה את ההתייחסות שלהם לאיוב? הוא לא אהב את זה בכלל, תראו מה אומר רש"י שם, הקב"ה בא אליהם בטענות קשות ממש צועק עליהם, הוא אומר להם למה אתם לא מנחמים אותו? למה אתם לא מעודדים אותו? איפה הנקודה הטובה שלו? אפילו שאתם דוברים אמת - זה השקר הכי גדול בעולם! כי אמת שלא באה בזמן שלה היא שקר גדול, הקב"ה מצדיק את איוב, הוא אומר שאיוב שואל טוב מאוד, שואל נכון, והקב"ה גם עונה לו בסוף, כי איוב שאל מתוך האמת, מתוך הכאב שלו בלי מחשבות, הם יכולים לדבר? הם עוברים מה שהוא עבר?, אבל הם ירדו עליו ורצו להיות חברים של הקב"ה על חשבוננו, כאילו קנאים על ה', ואנחנו למדנו במשנה שלא מדברים עם אדם שמתו מוטל לפניו, רק מחבקים אותו ומרימים אותו, ובגלל זה הקב"ה הצדיק רק את החבר הרביעי... אליהוא, כי הוא היחיד שניחם את איוב, מצא בו טוב, לא דיבר איתו על אסור או מותר.

אנחנו רואים מכאן שאמת זה לא מה שאנחנו חושבים, כי אמת שלא באה בזמן שלה ולא באה למקום הנכון ולא מקרבת את האדם לה' היא לא אמת. שימו לב איך הקב"ה שולח את משה, מה השיחה בין משה לה', הקב"ה לא מזכיר שם אפילו פעם אחת שעם ישראל חוטא בעבודה זרה, הקב"ה לא מזכיר שעם ישראל שכח אותו או עושה שטויות, הקב"ה לא אומר למשה תראה איזה עם קשה וכו' וגם משה רבנו בעצמו, לא מזכיר אפילו פעם אחת את החטאים של עם ישראל, ורק כשמשנה מרמז שעם ישראל לא ישמע אליו או לא יאמינו בו אז מיד הקב"ה מעניש את משה, מיד המטה הופך לנחש והיד שלו מקבלת צרעת. הקב"ה אומר למשה שיש גבול שלא עוברים אותו, והוא שלא מדברים או מרמזים לא טוב על עם ישראל, כביכול עם ישראל זה החולשה של הקב"ה, הוא אוהב את עם ישראל יותר מהכל, יותר מעצמו אפילו.

משה מגיע למצרים, והוא לא מדבר איתם אפילו מילה אחת על העבירות שלהם, וידוע שכתוב שהם עבדו עבודה זרה והיו

"בשבת קודש נתגלה הפנימיות - ששם אין שום חטא, שיש מקום בנפש הישראלי שאין נוגע שם שום חטא אף שחטא..."

(הרבי מאלכסנדר זיע"א - 'ישמח ישראל', פרשת כי תשא)

לא אהב את ענין ה"חומרות" שאנשים עושים לעצמם בענייני הלכה וכדומה. ואמר כמה פעמים שאדם עושה חומרות, כביכול כדי להראות לקב"ה שהוא עדיף על יהודי אחר, כי הוא "מתאמץ" יותר. **ואמר כמה פעמים, שלהחמיר זה טוב רק ב-'אהבת ישראל'**. ועוד, שאלנו אותו לענין חסידים שמחמירים הרבה בענייני פסח. ואמר שאותם חסידים דוקא כן צריכים לשמור על כל החומרות והדקדוקים שלהם. **כי כל החומרות שאדם מחמיר על עצמו, הולכים אחרי הקושיות והחוכמות שיש לו בשכלו**. ואותם שהחמירו, הרבו בחוכמות ובשאלות, ולכן, להם דוקא אסור ללכת בפשיטות בהלכה, כי צריך ששכלו יהיה יכול "להחזיק" את הפשיטות והתמימות. אלא מי שיש לו קושיות וסיבוכים בדעתו, מחוייב ללכת על פי כל החומרות והדקדוקים.

הבן אדם בתוך עצמו הוא האור של העולם. האור הזה - זה השבת האמתית ששם נמצא הפאר של העולם... פאר שפלוול מכל סוגי הגוונים והיפי של העולם.

האור הזה - זה הבראשית שאתו ברא הקדוש ברוך הוא את השמים ואת הארץ, והוא נמצא בתוך האדם - הוא האדם באמת. כמו שבכריאת העולם הכל התחיל מ"בראשית", כך כל המדות והתכונות שיש באדם - כולם נמשכים ובאים מהטוב והיפי שיש באדם. כשהמדות והטבעים של האדם קשורים לטוב שלו - תהיה הרמוניה בין כל המדות, תהיה לו שליטה על כל המדות, הרגשות והטבעים שלו. האדם הוא יהיה כמו הרועה של עצמו, של כל מדותיו ותכונותיו.

הטוב והיפי של האדם זה אור העינים שלו. זה האור של העינים שיוכל להסתכל על עצמו באמת, להסתכל על עצמו ולראות ולהרגיש כל רגש ורגש שיש בו, כל מדה ומדה - איך היא יוצאת ממנו, ובאיזו עצמה, לשם מה ולמה וכו' הוא ירגיש כל מחשבה ורצון המתעורר בו - הוא יראה ויבין שאין בו שום דבר לבטלה, לכל מדה שבו יש תכלית, לכל מחשבה שלו יש משמעות, הוא ירגיש את עצמו, ירגיש כל אבר ואבר מאברי גופו ונפשו. הוא ירגיש ויראה הכל... וישלט ויכונן הכל... הוא יהיה מלך על עצמו.

המלך המרום לבדו מ-'אז'

"הגיע הזמן לאהוב את כולם באמת, ללא יוצא מן הכלל, ללא חילוקים - זאת התקווה היחידה שלנו, זה המפתח שפותח את כל השערים! כי הפירוד בינו הוא הגורם הישיר לכל הצרות ולכל הבעיות... צריכים להרגיש אחד את השני, כי השני, בעצם זה אני, אנחנו צריכים לראות רק את הטוב בכל אדם, בכל מקום, בכל זמן ומצב! אין מקום בעולם בלי 'טוב', אין מצב שאדם נקלע אליו בחייו הפתלתלים בלי 'טוב' - אין מציאות כזאת! **כי הטוב הוא החיות של כל הדברים בעולם**, הוא האור שבלעדיו לא יתכנו חיים כלל! ואנחנו צריכים לגלות אותו, זה תפקידנו עלי אדמות, כל הזמן, בכל אדם, בכל מקום - כמשל משחק המחבואים, להוציא אותו מהעלם אל הגילוי, למצוא את ה-'אור הגנוז' שנגזז בתוך העולם - בתוך ההעלם, גם במקומות הכי נמוכים, למצוא ולחפש בעולם של ה-'ז', עולם הפירוד, את ה-'א' את האחדות, את הטוב, אשר רק הוא המכנה המשותף של כל הדברים בעולם, כי הוא בעצמו החיות של שלהם - הנשמה שלהם... **כי "אז" הוא השכל והחיות של כל הדברים בעולם... הוא סוד 'אור הגנוז' - אור זרוע, ששימש באלף ה-'א' (הראשון) לבריאה, ולעתיד, באלף ה-'ז' (השביעי) יוחזר בסוד "אור חדש על ציון תאיר"...**"

(אברהם זגדון חיים הי"ו - 'אור זרוע', חלק א')

"איפה נמצא השם יתברך כביכול? בלב של עם ישראל, רק בלב שלנו. לפי המחשבה שלך יהיה לך העולם הזה. **אין קדושה כמו עם ישראל, עם ישראל זה יותר מהקדושה**. עם ישראל זה 'הוא' בעצמו. אסור לחשוב רע על עם ישראל, אסור! אנחנו חושבים שיש השם פה וגם אנחנו - לא!, זה רק הוא יש פה בעולם הזה, והוא 'בעצמו' זה אנחנו עכשיו. והוא בגלות בגלל שאנחנו לא בשלום. אם אנחנו בשלום - ה' יהיה נמצא פה. אם אנחנו לא בשלום - אין ה' פה. זה רק אנחנו עם הגאווה שלנו. למה אנחנו לא בשלום? בגלל שיש לנו גאווה. אם יש לנו תמימות ופשיטות - לא יהיה לנו גאווה, יהיה לנו שלום אמיתי... אם היינו יודעים את הסוד של השם יתברך היינו בוכים כל היום והלילה. הוא נמצא בתוך עם ישראל, הוא בעצמו עם ישראל. **העבודה שלנו זה לעשות שלום בין עם ישראל...**"

(כתבי אברהם חיים זגדון, חלק א' - תורה ו')

סיפור לשבת

מסופר על חסיד אחד שנכנס לפני רבו האדמו"ר מאפטא זיע"א (בעל ה-'אוהב ישראל') לשפוך שיחו: "רבנו, איני מפסיק לספר לשון הרע... איני מסוגל לעמוד בזה... כל יהודי שעולה בדעתי אני נזכר רק ברע שיש בו... איני מצליח להתגבר על זה... אנא כבוד הרב תן עצה לנפשי כדי שאזכה להפסיק לדבר לשון הרע על עם ישראל!"

פנה האדמו"ר מאפטא לאותו חסיד ושאל: "האם יוצא לך מידי פעם לדבר לשון הרע על אביך?". "חס ושלום, חלילה לי מעשות כן..." ענה החסיד בתמיה. "ומדוע? האם אביך אדם מושלם שאין בו חסרונות כלל וכלל? - שאל האדמו"ר. ויען החסיד: "כבוד הרב... מה השאלה בכלל?! ברור שאבי אינו אדם מושלם... אבל זה אבא שלי... ואני אוהב אותו!". ענה ואמר האדמו"ר מאפטא צוק"ל לאותו חסיד: "השמע לאוזניך מה שאתה מוציא מפין! **אם תאהב את עם ישראל 'אהבת אמת', אהבה שאינה תלויה בדבר, כמו שאתה אוהב את אביך - לא תהיה מסוגל לדבר עליהם לשון הרע!**"

"כל המעשים של בני ישראל הם מכה האור הפנימי שבהם שהוא רצון ה' יתברך אשר בתוכם ועל פיו הם נעשים ואפילו כל מעשה העבירות..."

רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א - 'ליקטי מאמרים, אות טו'

אהבת ישראל

"אם תשיב משבת רגליך... אז תתענג על ה'..."

ספר השבת

ממעלת וקדושת שבת קדש מתורתו ומשנתו של אברהם זגדון חיים

להזמנות: 054-748-4966

יוצא לאור ע"י עמותת 'תורת אברהם חיים' | לתרומות:

להזמנות ובידורים, תרומות, הקדשות והנצחות: 054-7484966 | avrahamhaim17@gmail.com

שם העמותה: **תורת אברהם חיים** (ע"ה)
בנק: דיסקונט
סניף: 65 (קרית היובל)
מספר חשבון הבנק: 159338397